

DZIEWIĘCIOR (9) nm

e oraz o jasne.

sg f N dziewięciora (1). \diamond n N dziewięcioro (2). \diamond G dziewięciorga (1) [w składni zgody z rzeczownikiem w sg] \diamond D dziewięciorgu (3) [w składni zgody]. \diamond pl n A dziewięcioro (2) [w składni rzędu z rzeczownikiem w pl].

Sł stp notuje, Cn: *dziewięcioro s.v. dziewięć*, Linde bez cytatu: *dziewięcioro oraz XVI w. (jeden z tych samych przykładów) s.v. dziewięciory*.

Liczebnik zbiorowy; *dziewięć sztuk czego; novem Cn, PolAnt (9)* : wzyła wेत्रzech kofzczeliech wodi fzywężoney y zielya dziewyęczyorgą. Bielyenyu, ruthi pyęczpyerfzi etc y mowiela thak *LibMal 1544/85v*; Z támtąd gdy fię rufzył ná dziewięcioro ftáiań [*novem stadiis*] [...] wyrwało fię nań przez pięć tyfięcy Arábczykow z piącią fet iezdnych. *BibRadz 2.Mach 12/10; BudBib 2.Mach 12/10*.

Wyrażenie: *bibl.* »dziewięcioro pokolenie« (3): Tác ieft ziemiá ktorą lofem otrzymaćie/ ktorą rofkazał Pan rozdać dziewięciorgu pokoleniu *BibRadz Num 34/13, Ios 14/2*; A ták rozdziel ziemię tę w dziedzictwo dziewięciorgu pokoleniu [*novem tribus*] *BudBib Ios 13/7*.

a. W funkcji liczebnika mnożnego; *dziewięć razy* (1) : Dzięwęciorá fzeftnaście/ vczyni fto czterdźieści y cztery. *GrzepGeom K*.

b. W funkcji liczebnika abstrakcyjnego: »dziewięcioro« (2) : Dzięwęcioro też/ nie ieft licźba w zacznofci pollednieyfza/ bowiem ieft doskonała gdyż fię składa z troycze licźby doskonałej trzykroć wziętey. *KłosAlg A3v, A2v*.